

bøger, der i Tiden fra 1857 til Dato have faaet Kultusministeriets Anbefaling som gode Undervisningsmidler. Ministeriets Konsulent i Skolesager, Professor Sørensen, har givet Ministeriet en Fremstilling af Ønskeligheden af at faa dels et saadant nyt Gennemsyn af alle disse Læremidler, dels en Oversigt over, hvor mange Bøger der ere anbefalede af Kultusministeriet i disse mange Aar, og han gør i sin Indstilling udførlig Rede for dels de Regler, man kan gaa efter ved et saadant Gennemsyn, dels hvilke Regler han anser for at være de rigtige. Udvalget er enig om, at den Fremgangsmaade, som Professor Sørensen vil benytte, er heldig og god, og har for saa vidt intet at indvende derimod, Resultatet er da ogsaa blevet, at Udvalget har tiltraadt Forslaget om disse 800 Kr. Hvis Stillingen havde været den, at man ved at sige nej til dette Ændringsforslag dermed helt ophørte med at give saadanne Undervisningsmidler Kultusministeriets Anbefaling, er det meget sandsynligt, at Udvalget havde sagt: Nej. Der har nemlig i Udvalget været en ikke ringe Tilbøjelighed til at mene, at det har liden eller maaske ingen Betydning for Skolerne, for Kommunerne og for Lærerne, som skulle tage Bestemmelse om, hvilke Bøger der skal bruges, at der foreligger en saadan Anbefaling for enkelte Skolebøger. Det er imidlertid noget, som er blevet besørget og fremdeles kan besørges fuldstændig administrativt, og under de foreliggende Omstændigheder, og til dels ogsaa fordi man — saa vidt jeg har kunnet opfatte Meningerne i Udvalget, — er enig om, at Professor Sørensen virkelig er i Besiddelse af Dygtighed paa dette Omraade, har man ment at kunne tiltræde Forslaget. Jeg har gjort disse Bemærkninger for, alligevel at henlede Opmærksomheden paa, at man maaske ikke bør fortsætte med den Slags Anbefalinger, og at det vist næppe bringer den Fordel, man tidligere har tænkt sig.

Det næste Ændringsforslag (Nr. 46) er stillet af Udvalget. Det gaar ud paa at foreslaa en Forhøjelse af den forhenværende Seminarieleærer Guldbrandsen tilstaaede Understøttelse. Den er for Tiden 500 Kr., og Udvalget foreslaar den forhøjet med 700 Kr. til 1,200 Kr. Baade af Hensyn til Tiden, og fordi det i øvrigt maa anses for unødvendigt, skal jeg ikke komme ind paa en Omtale af de Forhold, som vare medvirkende til, at Guldbrandsen i sin Tid fik sin Afsked som Seminarieleærer i Ranum. De, der maatte ønske

at sætte sig nærmere ind i Sagen, navnlig yngre Medlemmer, som ikke have faaet Lejlighed til at faa den belyst, saaledes som den er bleven det her, kan jeg henvisse til Folketingstidende for 1891—92, specielt Sp. 4308; de ville der finde en Fremstilling af hele Sagen. Jeg skal her kun kortelig fremhæve, at han var Seminarieleærer i knap 8 Aar og forhen havde været Lærer i Folkeskolen i knap 12 Aar, i alt en Tjeneste i Skolevæsenet af næsten 20 Aar. Han blev afskediget fra Seminariet den 1ste August 1890, altsaa ca. et halvt Aar, før Seminariloven blev vedtaget. Da der før dens Vedtagelse ingen Pensionsret var for Seminarieleerere, var det for saa vidt juridisk set rigtigt, at han blev afskediget uden Pension. Noget andet er, at man ogsaa før den Tid havde givet afskedigede Seminarieleerere Understøttelse eller Pension, hvad man skal kalde det. Det er derfor umuligt at sige, hvor meget han vilde have faaet efter sin Anciennitet og den Løn, han oppebar ved sin Afsked som Seminarieleærer; men efter de Regler, man sædvanlig tidligere har fulgt ved Afskedigelser, vilde han temmelig sikkert have faaet over 800 Kr., maaske ogsaa op til 1,200 Kr. — det afhænger af, hvor meget Hensyn man vil tage til den Tid, han var ansat i Almue-skolen. I alt Fald mener Udvalget, at det er fuldstændig forsvarligt at foreslaa, at han nu kommer op til 1,200 Kr., og jeg skal paa Udvalgets Vegne anbefale dette Ændringsforslag.

Ændringsforslag Nr. 47 er ligeledes stillet af Udvalget og gaar ud paa at nægte et Beløb af 410 Kr. 26 Ø., som det i Henhold til Finanslovforslaget er foreslaaet at give forhenværende Præst i Harboøre A. Jensen, for at hans Pension, som efter Pensionsloven kun er 189 Kr. 74 Ø., kunde komme op til 600 Kr. Det hedder i Anmærkningerne, at han, da han fik sin Afsked, fik Tilsagn om, at der paa Finanslovforslaget for det Finanaaar, vi nu behandle, skulde blive stillet Forslag om en Understøttelse, saa at hans Pension kunde komme op paa 600 Kr. Udvalget finder ikke, at det er heldigt, at man samtidig med, at man afskediger en Mand, fordi man gaar ud fra — være sig med Rette eller Urette, det skal jeg aldeles ikke komme ind paa — at han ikke opfylder de Krav, som man i Henhold til den Stilling, han indtager, mener at kunne stille til ham, aabner ham Udsigt til, at han kan faa en større Pension end den, der kan tilkomme ham. Naar Udvalget nægter de 410 Kr. 26 Ø., er det fuldstændig bortset